

مجد تفرشی

● این گزارش از میزان ۲۲درصدی رشد اقتصادی ایران یاد کرده که هدف دولت، رساندن آن به ۲۷درصد بوده است. با این همه پارسونز معتقد بود: «برائیان به دلیل گرایش خود به ادعاهای مبالغه‌آمیز درباره رشد اقتصادی و رسیدن به اهداف خود موجب می‌شوند که ناظران خارجی پیشرفت‌های واقعی را نیز نادیده در دید بنگرند» سر آنتونی پارسونز سفیر کبیر وقت بریتانیا در تهران در گزارش محرمانه اول ژانویه خود در مرور سال ۱۹۷۶، تحولات ایران در طول این سال را «در برخی موارد آغاز شکل‌گیری فضای بی‌ثباتی، اندکی اضطراب‌آلود و آغاز بیماری‌ای که به عنوان واکنش از ابتدای آغاز رشد بزرگ اقتصادی جمع شده» توصیف می‌کند. پارسونز تأکید می‌کند: «لوج‌گیری مالی و اقتصادی شاید کاهش یافته باشد، ولی بلندپروازی‌های شاه برای کشورش کاهش نیافته است. او از هر زمان دیگری بیشتر برای رسیدن به تمدن بزرگ مصمم است، ولی اکنون توجه خاص باید بر نیاز به کار سخت‌تر در جهت افزایش تولید در جهت جلوگیری از اتلاف و افزایش هزینه‌ها باشد.» بر اساس این گزارش، تغییر سیاست‌های اقتصادی و آغاز کاهش درآمدهای نفتی، دولت وقت ایران را مجبور کرده بود تا از بیشتر برنامه‌های گسترش سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی خود چشم‌پوشیده و برخلاف سال‌های قبل، به‌جز مشارکت مالی در کمپانی «کروپس» آلمان، در هیچ پروژه جدید خارجی دیگری سرمایه‌گذاری نکند. در ادامه این گزارش در زمینه فساد اقتصادی و تورم آمده است: «کنترل قیمت و سود و برنامه مبارزه با فساد به شیوه مرسوم خود کامه و هرازچند گاهی پایدار مانده... ولی تورم احتمالاً در حدود ۱۵ تا ۲۰درصد وجود دارد و حتی شاه نیز به رقم ۱۲درصد اعتراف کرده است.» پارسونز می‌نویسد، در نیمه نخست سال ۱۹۷۶، برخلاف سال‌های قبل، به دلیل بروز موانع مالی، شماری از شرکای خارجی ایران از جمله بریتانیا برای دریافت مطالبات خود از بابت قراردادهای بزرگ سه سال اخیر و افزایش ناگهانی بهای نفت و رشد اقتصادی ایران دچار مشکلاتی بوده‌اند، ولی در نیمه دوم سال اوضاع تا حدی بهبود یافت.

«ادامه دارد

شرق: اطلاعات ارایه‌شده توسط وزارت کار بیانگر آن است که در سال ۱۳۹۱ حدود هزارو ۷۵۰ واحد صنعتی دچار اختلال در تولید شده‌اند و ناگزیر خواهند شد نیروی کار خود را تعدیل کنند. فعالان اتاق بازرگانی ایران نیز باتوجه به تنگنای ارزی و اعتباری و اختلال در تجارت خارجی کشور؛ کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های صنعتی کشور و توقف سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش را انتظار دارند. بر همین اساس تحلیلگران فضای کسب و کار معتقدند که ظرف یک‌سال آتی تعدادی از شغلان موجود بخش صنعت به خیل بیکاران می‌پیوندد و باتوجه به چشم‌انداز سرمایه‌گذاری در بخش‌های اقتصادی به نظر نمی‌رسد فرصت‌های شغلی جدیدی در مقیاس در خور توجه در اقتصاد کشور پدیدار شود. احمدی‌نژاد در حالی با ۱۲/۲درصد نرخ بیکاری دولت را تحویل می‌دهد، که از پررنگ‌ترین وعده‌های انتخاباتی او تکرر می‌کردن این نرخ بود. هرچند وی در ابتدای کار دولت نهم با طرح‌های شتابزده سعی داشت این شاخص را به گفته‌های خود نزدیک کند اما در عمل، طرح‌های مورد تأکید رئیس دولت عظیم ماند. احمدی‌نژاد وعده ریشه‌کن شدن بیکاری را برای اولین‌بار در سال ۱۳۸۴ و در یکی از سفرهای استانی خود بیان کرد. بر اساس وعده او قرار بود که ریشه بیکاری در سال ۱۳۸۶ خشکیده شود. اما سال ۱۳۸۶ در حالی سر رسید که خبری از کاهش بیکاری نبود و از همین‌رو رییس‌جمهور، مدت زمان عملی شدن وعده خود را تجدید کرد و گفت در سال ۱۳۸۸ در کشور دیگر خبری از بیکاری نخواهد بود. سال ۱۳۸۸ هم با عدم توفیق طرح‌های اشتغال‌زایی همراه شد و این روند با تغییر شاخص‌های کلان اقتصادی، ادامه یافت و سرانجام در اواخر دولت دهم به ۱۲/۲درصد رسید و گزارش صندوق بین‌المللی پول هم حاکی از آن است که ایران در میان ۱۷ کشوری که در تدوین سند چشم‌انداز مورد توجه و مقایسه بوده‌اند، بالاترین نرخ بیکاری را داشته است.

همه بر زمین مانده‌ا

اما آنچه دولت نهم و دهم برای حل معضل بیکاری در دوره خود تدارک دید را در چند طرح عمده می‌توان خلاصه کرد. شاخص‌ترین این طرح‌ها نیز ینگاه زودبازده نام گرفت و مقرر شد ظرف مدت کوتاه ریشه بیکاری را بخش‌کند. حاج‌اسماعیلی، کارشناس فضای کسب‌وکار در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید دولت نهم با تصور اینکه در مدت کوتاهی مشکل اشتغال کشور را حل می‌کند، به تبلیغات وسیع در مورد برنامه کوتاه‌مدت خود پرداخت. غافل از اینکه یک بنگاه، احتیاج به پایداری و استمرار دارد و دولت نیز باید سیاست‌های پولی مثل عرضه پول و نرخ ارز را به‌گونه‌ای

وعده اشتغال‌زایی احمدی‌نژاد به روایت آمار

کسب‌وکار دشوارتر می‌شود

عصرین: بیکاری در شرق

طراحی کند که بر افزایش سطح اشتغال تاثیر بگذارد و به توسعه کشور کمک کند وگرنه افزایش تعداد بیکاران و افزایش لجام‌گسیخته قیمت‌ها را رقم خواهد زد. مساله اشتغال، یک مساله مرتبط با کل فعالیت‌های اقتصادی یک کشور است. به عبارتی دیگر، مشکل اشتغال را نمی‌شود با سیاست‌های کوتاه‌مدت حل کرد. چون این نوع سیاست‌ها با هزینه بسیار بالا و با نتایج بسیار پایین اجرا می‌شوند، ما طی سال‌های اخیر، راهکارهایی مثل طرح ضربتی اشتغال و برنامه طرح‌های زودبازده، چه در دولت قبلی و چه در دولت کنونی را اجرا کردیم. نتیجه هر دو سیاست انحراف اعتبارات و از دست‌رفتن میلیاردهاتومان منابع کشور بوده است. به‌طور مشخص هیچ کدام از این طرح‌ها نتنها نتیجه مثبت‌وقابل‌قبولی نداشتند،بلکه تقریبامیلیاردهاتومان منابع که می‌توانست در جاهای دیگر استفاده شود، از دست رفت. به این ترتیب هرچند تلاش‌های دولت و سرمایه‌گذاری‌های صورت‌گرفته در این بخش بر کسی پوشیده نیست،اما نمودار بیکاری هشت‌سال گذشته نشان می‌دهد نرخ بیکاری همواره دورقمی و بالای ۱۰درصد مانده و مشکل اشتغال جوانان تنها روی کاغذ حل شده است.

پول منحرف

متوسل شدن دولت به بانک‌ها برای پرداخت تسهیلات اشتغال، آزمونی بود که به‌مروز هادی زئوز، تحلیلگر اقتصادی معتقد

است پیش‌تر نیز توسط سایر دولت‌ها آزموده شده بود. وی می‌گوید این روش اشتغال‌زایی نه‌تنها در یکی، دو دهه اخیر نتوانست در ایران جوابگو باشد بلکه باعث اتلاف و انحراف منابع بسیار زیادی از بانک‌ها نیز شده است. نمونه منحرف شدن تسهیلات بانکی پرداخت شده برای اشتغال‌زایی در مورد طرح‌های خوداشتغالی طی دولت‌های قبلی تجربه شده که اغلب منابع پرداخت‌شده به جاهایی غیر از طرح‌مورد نظر رفته است. همچنین در مورد زودبازده‌ها نیز گفته می‌شود با وجود ادعای دولت در کنترل دقیق طرح‌ها و غیرممکن بودن ایجاد انحراف، بازهم بخشی از تسهیلات زودبازده‌ها راه انحراف را در پیش گرفتند و به جای اشتغال‌زایی سر از بازارهای مسکن و سوداگری در آوردند. بنابراین بررسی وضعیت نرخ بیکاری کشور در هشت‌سال گذشته نشان می‌دهد نه‌تنها در فاصله سال‌های ۸۴ تا ۹۱ نرخ بیکاری در کشور به واسطه اشتغال‌زایی میلیونی کاهش نیافته بلکه از ۱۱/۵درصد در سال ۸۴ به ۱۲/۲درصد در پایان سال ۹۱ نیز رسیده است.دولت البته طرح‌های دیگری را نیز در این زمینه اجرا و آزمایش کرد که می‌توان به طرح توسعه مشاغل خانگی و قانونمندکردن فعالیت شغلی در منازل، همچنین خوداشتغالی و مواردی از این دست اشاره کرد که البته در این موارد نیز نتیجه چندان قابل‌توجهی عاید کارجویان نشد. اشتغال ایجاد

سال	نرخ بیکاری (درصد)
۱۳۸۴	۱۰/۴۵
۱۳۸۵	۱۰/۲۵
۱۳۸۶	۹/۵۵
۱۳۸۷	۹/۶
۱۳۸۸	۱۱/۹
۱۳۸۹	۱۳/۵
۱۳۹۰	۱۲/۳
۱۳۹۱	۱۲/۲

شده در مسکن مهر نیز به دلیل مقطعی بودن و نداشتن قابلیت استمرار در بازار کار چندان در محاسبات کارشناسان بازار کار قرار نمی‌گیرد. تگاهی دقیق‌تر به آمارهای بیکاری کشور در سال‌های پس از ۸۴ تا پایان سال گذشته نیز نشان می‌دهد چندان ردپایی از اشتغال‌زایی میلیونی در نمودارها وجود ندارد. تعداد بیکاران در سال‌های اخیر همواره بین دومیلیون و ۸۰۰هزارنفر تا سه‌میلیون‌وصدهزارنفر در نوسان بوده که به عقیده کارشناسان بازار کار به دلیل تغییر فصول سال است. تجمع اصلی بیکاران نیز نه‌تنها در شرایط فعلی، بلکه حداقل در یک دهه گذشته در گروه سنی ۱۵ تا ۲۹سال به عنوان شلوغ‌ترین گروه متقاضی کار بوده است و همواره بیش از نیمی از کل بیکاران کشور در این گروه سنی قرار می‌گیرند

ابتکار دولت

با توجه به عدم توفیق در برنامه‌های فوق، دولت دست به عملی ابتکاری زد تا کمتر در مظان اتهام قرار گیرد. دولت سعی کرد با تغییر تعریف بیکاری، به بخشی از انتقادات پاسخ دهد. طبق تعریف جدید، تمام افراد ۱۰ساله و بیشتر که در طول هفته مرجع، حداقل یک ساعت کار کنند، شاغل محسوب می‌شوند! بر اساس این تعریف بود که نرخ بیکاری در تابستان ۸۶ حدود ۹/۹درصد اعلام شد. اما حتی دستکاری آمارها نیز نتوانست منجر به کاهش نرخ بیکاری شود. در تابستان ۹۱، نرخ بیکاری در گروه‌های سنی بین گروه سنی ۲۵ تا ۲۹سال ۲۲/۵درصد، بین گروه سنی ۳۰ تا ۳۴سال ۱۰/۸درصد، بین گروه سنی ۳۵ تا ۳۹سال ۵/۰درصد و بین گروه سنی ۴۰ تا ۴۴سال ۷/۷درصد اعلام شد. به گفته عبدالحسین ساسان، کارشناس اقتصاد و استاد دانشگاه اصفهان شواهد موجود گویای آن است که در دوره برنامه چهارم و سال‌های بعد از آن تعداد فارغ‌التحصیلان دانشگاهی که به قصد کار و اقامت از کشور خارج شده‌اند، ابعاد نگران‌کننده‌ای پیدا کرده است. پدیده خطرناک جدید آن است که پس از تشدید تحریم‌ها علیه ایران، تعداد کارآفرینانی که کشور را به قصد کار در دویی، ترکیه، مالزی و کشورهای دیگر ترک می‌کنند و سرمایه‌ها و شرکت‌های خود را به این کشورها منتقل می‌کنند،افزایش یافته است. او ادامه می‌دهد یکی از موانع بزرگ رونق فعالیت‌های خصوصی در ایران نامساعد بودن محیط کسب‌وکار است. رتبه ایران از این نظر چه در سطح منطقه‌ای و چه در سطح جهانی همواره پایین بوده است. به‌رغم اهمیت محیط کسب‌وکار برای رونق فعالیت‌های بخش خصوصی دولت‌های نهم و دهم به این مساله بی‌توجه بوده‌اند. به همین دلیل رتبه کشور از نظر محیط کسب‌وکار در سال ۱۳۹۱ به ۱۴۵ کاهش یافت.

آمار رسمی اعلام شد

کاهش ۵۰درصدی تولید خودرو

● ایستا هفته گذشته جدیدترین آمار تولید خودروهای داخلی در حالی اعلام شد که این آمار دارای ایراداتی در برخی از شاخص‌ها بود. هم‌اکنون نسخه اصلاح‌شده آن منتشر می‌شود. بر اساس نسخه اصلاح‌شده این آمار، تولید انواع خودرو در فروردین امسال با کاهش۵۷/۸درصدی از هزارو۸۲۶ دستگاه در فروردین سال گذشته به ۲۵هزارو۲۴۶ دستگاه کاهش یافته است. در این مدت تولید انواع سواری نیز با کاهش ۵۷/۹درصدی از ۵۵هزارو۸۳۱ دستگاه به ۲۲هزارو۵۱۲ دستگاه رسیده است. تولید انواع وانت نیز کاهش ۱۴/۶درصدی را تجربه کرده به‌گونه‌ای که تولید این محصولات تا دوهزارو۹۵۳ دستگاه در فروردین سال ۹۱ به دو هزارو۱۵۲ دستگاه رسیده است. تولید انواع کامیون، کامیونت و کشنده نیز با افت ۸۰/۵درصدی از هزاروینچ دستگاه به ۱۹۶دستگاه کاهش یافته است. تولید انواع مینی‌بوس، میدل‌باس و اتوبوس نیز با افت ۶۶درصدی از ۴۷ دستگاه به ۱۶دستگاه کاهش یافته است. در این مدت تولید انواع سواری در گروه صنعتی ایران خودرو ۷۷/۷درصد، پارس خودرو ۷۵/۱درصد، سایپا ۳۲/۵درصد، گروه بهمن ۴/۴درصد و کرمان‌موتور صددرصد کاهش و در خودروسازی مدیران ۸۴درصدافزایش یافته است.

خودکفایی با گندم خارجی

● ایستا: گرچه ایران بالاخره توانست از سال ۸۶ تاکنون خودکفایی گندم را ۲۶۱ آبان هر سال جشن بگیرد اما فصل برداشت همواره برحاشیه‌ترین ایام برای گندمکاران بوده است؛ مشکلات تولید سرانجام باعث شد داستان خودکفایی با گندم‌های وارداتی تکرار شود. سال گذشته نیز به دلیل وجود همین مشکلات بخشی از ۱۳/۵میلیون تن گندم تولیدی خوراک دام شد و بخشی مهمان سفره کشورهای همسایه و نهایتادولت‌مردان مجبور شدند باوجود پنج‌میلیون تن گندم مازاد بر مصرف داخلی، برای تأمین نیاز کشور با اختصاص ارز مرجع ۶/۶میلیون تن گندم به ارزش ۲/۵میلیارددلار از کشورهای دیگر وارد کنند که به نظر می‌رسد با توجه به پابرجا بودن این مشکلات در سال جاری و پایین بودن قیمت خرید تضمینی گندم نسبت به هزینه‌های تولید و قیمت‌های جهانی، داستان خودکفایی تولید گندم و نیازمندی به واردات، امسال هم تکرار شود اما «ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است» ومسئولان می‌توانند باافزاش قیمت خرید تضمینی گندم، انگیزه بیشتری برای کشاورزان ایجاد کنند تامحصولشان را به دولت بفروشند نه به دلالتان ایرانی و خارجی.

تشریفات فریشتی

Ghoreishi Group
Catering
گروه غذایی فریشتی

صنایع غذایی فریشتی (دبش‌نوا)
Ghoreishi Food Industries

شرکت پخش و خدمات عمومی Farkap

شرکت بازرگانی و خدمات Farkap

• پاسداران، جنب پمپ بنزین صاحبقرانیه تلفن: ۰۰۲۲۲۸۹۸۰، ۰۷۹۱۲۲۲۸۰ فکس: ۰۰۲۲۲۹۶۲۶۴
 • سعادت آباد، میدان کاج تلفن: ۰۰۲۲۰۸۹۸۲۰، ۰۹۳۸۸۹۲۰ فکس: ۰۰۲۲۳۵۷۲۸۲
 • شریعتی، پل رومی تلفن: ۰۰۲۲۰۲۸۵۸، ۰۳۷۰۲۲۶ فکس: ۰۰۲۲۶۴۶۷۹۹
 • پاسداران، نبش تنگستان دوم تلفن: ۰۰۲۲۸۲۴۸۲۶
 • خط ویژه: ۲۹۵۹ (۳۰ خط)

زندگی زیباست

زانوسی

عرضه لوازم خانگی زانوسی ایتالیا در فروشگاه های زنجیره ای

سراسر کشور

لوازم خانگی زانوسی ایتالیا فقط با ضمانت نامه فرکاپ

تلفن های تماس با روابط عمومی: ۰۲۲۶۹۴۱۴۶ فروشگاه مرکزی: ۰۲۲۶۰۵۵۴۹ فروشگاه امین حضور: ۰۳۳۵۴۶۳۳۷۳

www.farkap.com E-mail: info@farkap.com

la vita è bella

ZANUSSI

ITALIAN SINCE 1916

HIGH-R FAKHSHANI